

Muzika je moj život

Miljan Nedić je rođen 1986. godine u Pančevu. Osnovnu školu je završio u Starčevu a kasnije elektro tehničku školu "Nikola Tesla" u Pančevu. Studirao je kriminalistiku školu ali na žalost nije završio. Kaže da nikada nije kasno da nastavi školovanje i da će završiti ono što je započeo. Miljan je počeo da svira gitaru sa 13 godina, danas se slobodno može reći da je jedan od najboljih gitarista u okolini. Iza njega su brojni nastupi u zemlji i inostranstvu u pratnji velikog broja poznatih imena naše estrade, nakon nedavno uspešnog nastupa u Cirihi u junu ga čeka gostovanje u Istanbulu, takodje su velike šanse da nastupi u pratećem bendu specijalnog gosta na koncertu Ace Lukasa na "Marakani" u Beogradu.

Kako ste se zainteresovali za muziku?

- Sve je počelo kada sam za 4. rođendan od roditelja dobio kasetu Bajage i "Instruktora". Slušao sam je daniima pa i godinama, interesovanje za gitaru i rok muziku me je držalo nekoliko godina ali presudno je bilo kada sam dobio prvu električnu gitaru odmah nakon bombardovanja 1999. godine. Ne znajući takoreći ništa o tom instrumentu, krenuo sam od samog početka. Ubrzo sam shvatio da kao smouk ne mogu daleko dogurati pa sam počeo da nabavljam i kupujem knjige škole gitare kao i video kurseve poznatih gitarista.

Ubrzo se desio i prvi bend?

- Već krajem 2000. godine imao sam prvi nastup sa rok bendom u Studentskom domu u Pančevu. Sa vežbama i učenjem nisam prestajao, stasao sam za noćne izlaske pa sam tako odlazio na koncerte i iz prvih redova gledao kako gitaristi sviraju pa sam pun utisaka kada bi došao kući pokušavao da odsviram to što sam zapamtio. Često sam to radio do kasno u noć a ne retko i dočekao jutro svirajući gitaru.

Niste se zadržali samo na roku?

- U početku me jeste zanimala samo rok muzika. Pošto sam dugo godina igrao folklor za ansambl Doma kulture, nije mi bilo teško da počnem da sviram muziku uz koju sam vežbao korake. Nakon nekog vremena počeo sam da saradjujem sa mnogim folklornim ansamblima a saradjujem i danas. Ubrzo je i narodna muzika našla mesto na mom repertoaru koja je danas postala primarni izvor mojih prihoda. Poželeo sam da živim od posla koji volim, zato me drugi poslovi nikada nisu interesovali pa nažalost i fakultet sam prekinuo. Za mene je muzika širok pojam i ne završava se samo na jednom muzičkom pravcu, ne delim je na žanrove nego na dobru i lošu.

Nastupi zahtevaju i dosta putovanja?

- Sa folklorom sam proputovao Srbiju i okolne zemlje. Pošto saradjujem sa dosta pevača koje pratim na gostovanjima u zemlji i inostranstvu proputovao sam Evropu, neke gradove po više puta Austrija, Slovenija, Švajcarska... Očekuje me nastup 16. juna u Istanbulu, pre desetak dana sam se vratio iz Ciriha. Postoji velika šansa da nastupim na zvezdinom stadionu u

pratećem bendu specijalne gošće na velikom koncertu Ace Lukasa.

Da li iza sebe imate ili postoji plan za autorski rad?

- Kao kod većine muzičara ambicije postoje da napravim nešto svoje. Postoji puno pesama i instrumentala koje sam komponovao, trenutno su u demo formatu, nadam se da će jednoga dana biti snimljene u kvalitetnom studiju. Četiri godine za redom sam komponovao pesme za festival akustičarske muzike u Sivcu, za mnoge pevače sam snimao gitarske deonice u profesionalnim studijima. Za dalje ćemo videti kako se stvari odvijaju.

Pored redovne vežbe potrebna vam je i kondicija?

- Potrebna je ogromna psihofizička kondicija. Mnogo noći ne spavanja, vožnja u sitnim satima, dim i zagušljivost u klubovima a koncentracija mora da mi funkcioniše 4 do pet sati. Dešavalo mi se da u jednom danu sviram na svadbi pa od posle ponoći sviram u noćnom klubu do ranih jutarnjih sati. Ljudi pomisle kako muzičari lepo zaradjuju ali retko ko primeti koliko je to fizički teško a i finansijski. Oprema na kojoj sviram je potrošni materijal, uspeh zahteva kvalitet, puno para košta kvalitetna gitara a moram ih imati minimum dve, kvalitetno pojačalo, efekti pa sve to održavati i biti u toku kada se pojavi nešto novo.

Imate neke planove za budućnost?

- Plan mi je da sviram koliko god je to fizički moguće. Razmišljam da završim započeto pa da i Fakultet skinem sa dnevnog reda. Voleo bi jednog dana da mi želja preraste u plan da otvorim kafanu i tako se penzionišem. Iako sam u duši roker volim da čujem kafansku pesmu.